

**RØD VALGALLIANSES
OSLO – PROGRAM
1984 – 87**

OSLO juni 1983

INNHOOLDSLISTE

1. Oslo kommune og Rød Valgallianse.
2. Oslo og den økonomiske krisa.
3. Boligproblemet - byfornyelsen.
4. Samferdsel og transport.
5. Bevar indre by som boligområde.
6. Forsvar de eldres rettigheter.
7. Forsvar skolen - stans nedleggelsene på Østkanten.
8. Barnehager - bedre og billigere.
9. Ingen sykehusnedleggelse - verken før eller etter valget.
10. Bedring av funksjonshemmedes levekår.
11. Kamp for kvinnefrigjøring.
12. Før kamp for ungdommens framtid.
13. Kamp mot rasismen.
14. Samenes rettigheter.
15. Kamp mot undertrykking av homofile.
16. Forsvar markagrensa.
17. Kommunebyråkratiet - den sjuende landeplage.
18. Forsvarspolitik.
19. Internasjonal solidaritet.
20. Du trenger RV i bystyret - STEM RV.

Rød Valgallianse i Oslo
Boks 211, Sentrum
Oslo 1
Kontor: Bernt Ankersgt. 6 B
Tlf. 41 40 32

1. Oslo kommune og Rød Valgallianse.

Oslo kommune er en lokal filial av statsapparatet. Kommunen skal - i likhet med resten av statsapparatet - sørge for å opprettholde borgerskapets herredømme. Kommunens øverste ledelse er et sjikt av politiske pamper og toppbyråkrater som lojalt gjennomfører statlige direktiver. Dette toppskiktet står alltid til tjeneste for Oslos rike overklasse.

Toppvervene er i dag delt mellom Høyre og DNA. Slik var det også før 1976 da DNA hadde flertall i bystyret.

Et ordførerskifte tilbake til DNA vil bety litt flyttevirk-somhet mellom toppfolkas kontorer i Rådhuset, men innholdet i politikken kan de ikke endre noe særlig på.

Arbeidsdelinga mellom stat og kommune under kapitalismen er lagt opp slik at kommunen er ute av stand til å dekke Oslo-folks skrikende behov for kollektive ytelser og tiltak på en rekke felter. Kommunens toppolitikere hverken ønsker, vil eller kan føre en politikk som er i arbeiderklassens og det store flertallets interesser. En sånn politikk kan bare føres i et sosialistisk Norge. Oslo by kan ikke bli arbeiderstyrt før hele landet har gjennomgått en sosialistisk revolusjon. Først da kan det kommunale byråkratiet bli erstatta av et styre av og for arbeidsfolk i Oslo.

Oslo har de mest ekstreme klasseforskjellene i landet. Her lever kremen av borgerskapet innen industri, skipsfart, finans og annen virksomhet. Denne overklassen, som bygger all sin rikdom på andres arbeid, lever et liv i utrolig luksus. Med villaer og ferieboliger verdt mange millioner, med biler verdt flere årslønner for en industriarbeider, med båter som er enda dyrere.

For denne overklassen fungerer den nåværende kommunale politikken helt utmerka.

Det stiller seg helt annerledes for arbeiderklassen og det store flertallet. De trenger allsidig kommunal tjenesteyting på høyt nivå. I stedet lever de i en by med de fås store rikdommer og en stor offentlig fattigdom.

I bystyret og andre kommunale organer vil RV reise og støtte alle forslag som er til fordel for vanlige folk i Oslo. Vi gjør det uten illusjoner om at det i dagens kapitalistiske Norge er mulig å gjennomføre en kommunal politikk som tjener flertallet. Men vi gjør det fordi vanlige folks interesser må forsvares også fra bystyrets talerstol. RV vil avsløre kommunens klassekarakter, dens udugelighet når det gjelder å løse byens mest brennende problemer og vi vil reise en breiest mulig opinion og motstand mot borgerskapets utbytting og undertrykking. RV vil gjøre dette uten hensyn til det

kameraderi som eksisterer kommunepolitikerne imellom, uten hensyn til kommunal "takt og tone" og uten hensyn til lojalitetskrav overfor kommunebyråkratiet eller statlige direktiver.

For RV er det bare hensynet til arbeiderklassen og flertallets interesser som teller.

2. Oslo og den økonomiske krise.

Hele den kapitalistiske verden er inne i den mest omfattende økonomiske krise siden 30-åra. I Norge, som i alle andre kapitalistiske land, fører borgerskapet og dets statsapparat en allsidig politikk for å velte følgene av krise over på arbeiderklassen og vanlige folk ellers.

Fra januar 1978 lanserte DNA-regjeringa en nådeløs politikk for å skjære ned alle offentlige budsjetter. Willoch fortsatte denne politikken da Høyre danna regjering i 1981. Kommuner og fylker blir pålagt ansvaret for stadig flere oppgaver, mens statens økonomiske bidrag reduseres til en bestemt "ramme" som staten sjøl fastsetter, uavhengig av hva virksomheta virkelig koster. Slik økes statens rikdom og kommunenes fattigdom. For helseinstitusjonene ble dette innført fra og med 1980, og det vil etterhvert ramme hele helsevesenet, sosialsektoren og skolen. Hvert av de siste åra har kommunene fått nye sparedirektiver, mens statens egne budsjetter er oppgjort med årvisse overskudd på mange milliarder.

I Oslo bystyres avstemninger har Høyre og Arbeiderpartiet vært helt enige om at de statlige rammene og direktivene skal følges, uansett hva slags følger det får for befolkninga. Derfor er utbyggingsplaner for barnehager og sykehjem lagt vekk. Derfor er sykehusavdelinger stengt. Derfor er det gjort vedtak om å legge ned skoler og stenge enda flere sykehusavdelinger. - Og nye nedleggingsplaner er klare så snart valget er overstått.

De kommunale avgiftene og egenandelene har satt stadig nye rekorder. Bare ved siste årsskifte utgjorde kommunale avgiftsøkninger mer enn 1000 kr. pr. innbygger mellom 16 og 67 år.

Økt arbeidsløshet er et direkte resultat av kommunale budsjettnedskjæringer. De mye oppskrytete "sysselsettingstiltaka" som drives i kommunen nå, er knapt nok til å oppveie de arbeidsplassene som er fjerna bare i Sporveien de siste par åra.

Gjennom år er Oslo tappa for industriarbeidsplasser. Kapitalistene investerer der profitten er størst. Det betyr å satse i andre bransjer eller i utlandet. En god del kapital flyttes også fra produktiv virksomhet og over i rene spekulasjonsprosjekter. Alt dette har skutt fart under den økonomiske krisa. Jakten på størst mulig profitt fører til nedlegging av arbeidsplasser og bedrifter der profitten ikke er stor nok, slik som Nyland Vest og Jøtul.

Toppolitikkerne i Oslo har ikke lagt to pinner i kors for å stanse eller bremse denne utviklinga.

RVs viktigste oppgave i kommunalpolitikken er å slåss mot virkninga av den økonomiske krisa.

- RV krever innført et effektivt rentetak som straffer byens rike nullskattytere. Kremen av norsk storfinans og overklasse bor i Oslo. De lever luksuriøst ved hjelp av firmakonti og alskens fradragregler. RV krever at både eiendomsskatt og annen skattelegging endres slik at disse blir ramma.

- RV krever at deler av statens enorme overskudd (rundt 10 milliarder hvert av de siste åra) overføres til kommunenes budsjetter. Som pressmiddel bør Oslo kommune holde tilbake midler som skal innbetales til staten.

- RV krever statlige garantier for at antall industriarbeidsplasser i Oslo ikke skal senkes. Et slikt krav må vedtas av bystyret.

- Kommunen må redusere arbeidsløsheta gjennom å opprettholde høy kommunal aktivitet og forsvarlig bemanning i alle kommunale etater. Dette betyr mye, mye mer enn de få "nødsarbeidstiltaka" som ble vedtatt i bystyrets junimøte for å glatte litt på arbeidsløshetsstatistikken før valget.

- Skrinlagte investerings- og utbyggingsprosjekter som folk har bruk for, må iverksettes og boligbygging må ligge på et høyt nivå.

3. Boligproblemet - byfornyelsen.

De siste åra har boutgiftene økt voldsomt, både i nye, gamle og rehabiliterte boliger. De nye takstreglene er bare et av mange tiltak som alle drar i samme retning. Statens kredittpolitikk gjør det vanskelig å få lån for folk med vanlige inntekter. De siste regjeringene (både DNA og Høyre) har forverra Husbankens lånevilkår kraftig. Renta er økt og avdragstida er korta ned. Dessuten er momsen på boliger innført for fullt og utgjør alene ei fordyring på ca. 100 000 pr. bolig. - Resultatet er at boligkøene er fjerna, ganske enkelt fordi folk ikke har råd og mulighet til å skaffe seg høvelig bolig.

Den statlige boligsubsidiering er økt i omfang, men er flytta fra arbeiderstrøka og til Holmenkollåsen: En villa i millionklassen subsidieres årlig med ca. 100 000 kr. fordi eieren med høy marginalskatt kan trekke alle renter fra på selvangivelsen.

I dag er det det frie markedet og boligøkernes pengepung som avgjør om de skal få en bolig og hvordan folk skal bo.

RVs prinsipielle syn er at det å bo er en menneskerett, på linje med rett til gratis utdanning og helsestell. Derfor krever vi en offentlig subsidiering og styring av boligsektoren som er til vanlige folks beste. Husbankens "gamle" lånevilkår må gjeninnføres. Momsen på boliger må helt vekk. Rentetak må innføres.

Det må settes fart på byfornyelsen som nå går svært tregt. RV krever at beboerne selv skal få styre byfornyelsen ved at gårdene overføres til dem som borettslag før rehabilitering starter. RV er mot gårdeiveldet og vil slåss mot at gårdeierne skal få berike seg på byfornyelsen. Generasjoner med spekulasjon og dårlig vedlikehold berettiger ikke til ytterligere gevinst og fortjeneste nå. Vi er for boplikt for gårdeiere og for ekspropriering av de som ikke godtar dette.

RV krever at den offentlige boligpolitikken skal sikre at boutgiftene ikke utgjør mer enn 20 prosent av vanlig industriarbeiderlønn.

I utbyggingsområdene må kommunen dekke alle utgifter til skoler, barnehager, uteområder, veier, tilfluktsrom osv. Slik utbygging og opparbeiding av områdene skal ikke belastes framtidige beboere gjennom byggeregnskapene.

Kommunen må sørge for at flere boliger blir tilpassa for funksjonshemmede beboere, både ved byfornyelse og nybygg. Slike boliger skal ikke samles i egne blokker eller områder, og kommunen må subsidiere innskuddene slik at funksjonshemmede får råd til å skaffe seg egen bolig.

4. Samferdsel og transport.

Det er helt nødvendig å øke kollektivtransportens andel av persontrafikken i Oslo, og minke privatbilandelen. Ellers er det ikke mulig å få bukt med kaoset i trafikkavviklinga og miljøproblema det fører med seg, særlig i indre by.

For å oppnå dette trengs tre slags tiltak:

- Sterk utbygging av rutenettet.
- Reduksjon av billettprisene.
- Restriksjoner på bruk av privatbil.

Det viktigste enkeltprosjektet er å forlenge Lambertseterbanen til Søndre Nordstrand. Det er også nødvendig å innføre pendeldrift og bygge ut tverrgående forbindelser.

I dag er Sporveiens vognmateriell utrangert og trafikkfarlig. RV krever omlegging til leddvogner på alle linjer. RV er for at ansettelsesstoppen i Sporveien skal oppheves straks og at antall avganger økes.

RV er for at gjennomgangs-trafikken samles i hovedårer, og at det innføres 30 km. fartsgrense i bolig gatene. RV er derfor for veiutbyggingsprosjekter som er nødvendige for å få til denne omlegginga, slik som omlegging av E6 gjennom Vålerenga og Gamlebyen. Men vi går mot veiprosjekter som har til hensikt å øke privatbilandelen av trafikken.

RV er for avgiftsfri soneparkering i boområdene i indre by, og krever at det lages parkeringsplasser ved flere av T-banestasjonene ved innfartsårene. RV er mot den omfattende ordninga med private parkeringsplasser i Sentrum som gjør at bilbruken blir forbeholdt næringsdrivende og andre privilegerte, ganske enkelt fordi firmaene betaler parkeringsutgiftene. RV er mot å innføre bompenger på innfartsveiene til Oslo.

Nedbyggina av Transporttjenesten for funksjonshemmede må stanses. I stedet må ordninga utvides ved å fjerne begrensinga på fritidsreiser og ved å gjøre det lettere å få bruke TT for de som trenger det. Klippekort og månedskort må innføres, og Oslo Sporveier må starte forhandlinger med nabo-kommunene for å få ei interkommunal transportordning for funksjonshemmede (jfr. Stor-Oslo Lokaltrafikk).

Oslo Hamn må rustes opp og moderniseres.

5. Bevar indre by som boligområde.

Indre by i Oslo er det tettest befolkede området i Norge. RV er mot å øke bolig tallet enda mer, slik Høyre går inn for, gjennom omfattende riving og nybygging. Men vi er for omfattende tiltak slik at indre by kan opprettholdes som boligområde for de som bor der i dag.

Det skal være et kommunalt ansvar å finansiere opparbeiding av gatetun og leke gater. Både trafikksaneringsarbeid og byfornyelse må trappes opp kraftig, men det må også samordnes med sikte på å redusere støy, forurensning og andre miljø problemer og forbedre bomiljøet.

6. Forsvar de eldre rettigheter.

De eldre, og særlig minstepensjonistenes levekår i Oslo er en skam for landet. De som har bygd landet og skapt overklassens rikdommer, behandles som en pariakaste når de går av med pensjon, og ikke lenger kan delta i arbeidslivet. Minstepensjonistene gjøres til salderingspost i alle mulige og umulige kommunale budsjettssammenhenger. RV vil slåss mot dette synet, og for at gamle mennesker skal ha samme rett til helsetjenester og andre ytelser som de yrkesaktive. I tillegg trenger de særskilte hjelpetiltak.

Det trengs ei kraftig utbygging av heimehjelp, heimesykepleie og altmuligmannstjenesten nå. Disse ordninger må bygges ut i alle bydeler og må omfatte heldøgnservice slik at alle som ønsker det kan bo i eget hjem når dette er helsemessig forsvarlig.

Egenandelene på eldreomsorgens tjenester må fjernes eller reduseres kraftig. RV krever gjeninnføring av ei kraftig kommunal subsidiering av middagssalget til pensjonister, slik at "billigmiddagen" igjen kan selges for 5 kr.

RV er mot å gi kommunes penger til den såkalte Martha-hjelpen og andre religiøse tiltak som ønsker å drive misjon eller konkurrere med kommunale hjelpeordninger.

De 10-12 planlagte sykehjemmene må bygges så raskt dette er teknisk mulig. I den grad staten nekter låneopptak krever RV at bygginga finansieres med de over 400 millionene som er oppsamla som overskudd i kommunens eget lånefond.

7. Forsvar skolen - stans nedleggelsene på Østkanten.

Sammen med elever, foreldre og lærere vil RV slåss for å forhindre de vedtatte skolenedleggelsene i Groruddalen og resten av Oslos østkant. At det er disse bydelene som rammes, er typisk for den arbeiderfiendtlige skolepolitikken i Oslo.

Samtidig er RV mot den gradvise utarminga av skolenes lønns- og driftsbudsjetter. Vi har reist krav om å opprettholde nivået i grunnskolen på 1981-nivå, og blitt nedstemt av et samla bystyre. Men kampen skal fortsette for en skole som dekker de behov ungene har både for vanlig undervisning og tilleggstimmer.

8. Barnehager - bedre og billigere.

Barnehageutbygginga har gått nesten i stå. Enkelte barnehager er nedlagt. Foreldrebetalinga er økt så kraftig at mange med vanlige inntekter skremmes fra å søke.

RV skal fortsette å slåss mot denne usosiale politikken. Vi er for kommunal utbyggingsplikt. I Oslo krever vi utbygging av kommunale heldagsbarnehager i alle bydeler, inntil behovet er dekket. Dette skal også omfatte aldersgruppa 0-3 år, og det skal være mulighet til å velge mellom hel- og halvdagsplass. Åpningstida må utvides slik at barnehagen også kan brukes av industriarbeiderfamilier og andre som begynner tidlig på jobb.

Bemanninga må økes til minst tre faste heltidsstillinger pr. avdeling. Oslo kommune har misbrukt det økte statstilskuddet til å redusere kommunens utgifter. RV krever at statstilskuddet skal brukes til å gjøre barnehagene billigere for foreldrene og bedre for ungene. RV er for at barnehager skal være gratis slik som skolen, og vil på nytt fremme forslagene om gradvis nedtrapping av foreldrebetaling.

RV krever at kostpengene reduseres slik at de tilsvarer det beløp det kjøpes mat for. Barnehagene skal være et pedagogisk tilbud for alle unger, forma ut fra ungenes behov. Derfor må den kristne formålsparagrafen fjernes i tråd med folkeflertallets syn.

9. Ingen sykehusnedleggelse - verken før eller etter valget.

Økte egenandeler, budsjettreduksjoner og rene nedleggelse har gått hardt ut over helsetjenestetilbudet i Oslo. Det er pensjonister og folk med vanlige inntekter som rammes hardest av dette.

RV vil slåss for å opprettholde de sykehusplassene vi har nå. Først når eldreomsorg og primærhelsetjeneste er tilstrekkelig utbygd i Oslo, vil det vise seg om det virkelig er sykehusavdelinger som er overflødige, vurdert ut fra befolkningas behov. RV tar sterkt avstand fra de store partienes spill som går ut på å holde planlagte nedskjæringer i helsevesenets budsjetter for 1984, skjult til over valget.

Sykehusopphold skal være gratis. Vi er for å fjerne egenandelene på "blå-resept", legevaktbesøk og vanlige legebesøk.

RV er i mot svekking av ordninga med gratis lege og medisin for minstepensjonister - såkalt "grått kort". RV ble nedstemt - av DNA, Høyre m.fl. - da vi i bystyret forelso ei så stor bevilgning at ordninga kunne opprettholdes hele 1983. Sosialutvalget har nå vedtatt at spørsmålet om å svekke ordninga skal utsettes til høsten 1983. RV vil da igjen reise krav om at ordninga styrkes og at den kommunale tilleggspensjonen økes i takt med prisstigninga.

10. Bedring av funksjonshemmedes levekår.

RV vil støtte funksjonshemmedes kamp for retten til å leve et så fullverdig og innholdsrikt liv som mulig. Vi vil slåss

mot angrepene på funksjonshemmedes levekår og mot det synet som sier de er annenrangs innbyggere.

Kommunen må få fart på arbeidet med å gjøre byen framkommelig, både når det gjelder gate-/trafikkmiljø, reserverte parkeringsplasser og adkomst til buss/trikk/T-baner. Kommunale bygg må gjøres tilgjengelige, og gjeldende byggeforskrifter må følges nå det gjelder tilgjengelighet for funksjonshemmede.

Hjelpeordningene i hjemmene må innrettes og utbygges særskilt for funksjonshemmedes behov. Dette må omfatte helse- og omsorgstjenester og ta utgangspunkt i den enkelte bydel.

RV støtter funksjonshemmedes krav om arbeid til alle. Kommunen må presses til å tilrettelegge arbeidsforholdene og gjøre det lettere å kombinere trygd og arbeid. Ved ansettelser må funksjonshemmede foretrekkes hvis de er kvalifisert.

Helserådets utlånssentral må snarest bygges ut til en fullverdig hjelpemiddelsentral, som verderlagsfritt kan drive formidling av hjelpemidler, veiledning i valg og bruk av hjelpemidler, tilpasning/ombygninger og service/reparasjoner.

11. Kamp for kvinnefrigjøring.

RV støtter kvinnebevegelsen - mot undertrykking, for frigjøring.

Nå gjøres det stadig vanskeligere for kvinner å få jobb eller å fortsette i jobb. Barnehageplassene er alt for dyre og nedbygginga av kommunale arbeidsplasser rammer særskilt kvinnene. Mot dette har RV reist kravet om at kvinnene ikke skal "gå først" når lønnsbudsjettene strammes til.

Omsorgsarbeid er et offentlig ansvar, som ikke skal skyves over på kvinnene i familien. Vi vil slåss mot den privatiseringa av omsorgsarbeid som budsjettnedskjæringene fører med seg.

Kommunen må, sammen med staten dekke alle utgifter til krisesentrene. Det er et kommunalt ansvar å sikre gjenåpning av JURK (Juridisk Rådgivning for Kvinner) og full drift for framtida.

Det må iverksettes et særskilt program for å følge opp Oslo-prosjektet og hjelpe prostituerte til å komme over i et ordna liv.

RV krever forbud mot pornografi og kriminalisering av horekunder.

6-timersdagen er et viktig kvinnekraft. RV krever at 6 timers arbeidsdag innføres for alle, og med full lønnskompensasjon.

RV er for kjønnskvoltering i kommunale utvalg og komiteer.

12. Før kamp for ungdommens framtid.

Det er virkelig massearbeidsløshet blant Osloungdommen. Nå, rett foran valget har bystyret bevilga noen kroner til et fåtall rene nødsarbeidstiltak. Forøvrig, og til hverdags, gir kommunen blaffen i ungdommens levekår. Mange har hverken jobb, utdanningsplass eller skikkelige fritidsmuligheter. En del av disse går til grunne i gatemiljøene uten at politikerne bryr seg om å endre forholda. Både ungdom og ungdomstiltak går for lut og kaldt vann. Lekesentrene ble nedlagt, fritidsklubbene fikk redusert budsjettene, skolebudsjettene er helt utarma, idrettsbevegelsen får mindre og mindre offentlig støtte.

Det er og det skal være et offentlig ansvar å legge forholda til rette med utdanning, jobb-muligheter og skikkelig fritidsforhold. I dag prøver alskens borgerlige politikere å løpe fra ansvaret, og de gjør ungdommen til syndebukker. Ungdom gjøres nærmest til "fritt vilt" for de som vil plage og trakassere dem, slik politiaksjonen mot Kafe Blitz natt til 1. mai var et grellt eksempel på. RV tar avstand fra og fordømmer sånn opptreden fra myndighetene. Vi støtter ungdommens kamp for skole, jobb og bolig og for skikkelige fritidstiltak og fritidsmiljøer.

13. Kamp mot rasismen.

Rasisme blir i krisetider særlig utnytta av kapitalistene til å splitte arbeiderklassen, for å bortforklare de egentlige årsakene til kapitalismes nød og elendighet. Kampen mot all rasisme og for enhet mellom norske og utenlandske arbeidere er en hovedsak for RV.

5 prosent av Oslo-befolkninga er innvandrere. Innvandrerne fra den tredje verden tilhører stort sett den fattigste delen av befolkninga. Oslo kommune har forsømt seg grovt når det gjelder å sikre innvandrerne, og særlig de fra den tredje verden, levelige vilkår. - Arbeidsløsheta er særlig stor blant innvandrerne. De utgjør en fjerdedel av alle arbeidsløse i Oslo.

RV krever at innvandrerbarna får fagopplæring på det språket de forstår og at morsmålsopplæring og norsk som 2. språk styrkes. Målet må være tospråklige elever med norsk som skolespråk. RV krever at timetildelinga øker og vil følge det

nye Oslo-opplegget nøye. Oslo kommune må kjempe for økt statsrefusjon, fagplaner og kvalifiserende lærerutdanning.

Det må settes i gang rask utbygging av mange og rimelige boliger for innvandrere.

Det trengs særskilte tiltak mot arbeidsløsheten blant innvandrere. Den rasistiske innvandringsstoppen må oppheves og nazistiske og rasistiske organisasjoner må forbys.

RV støtter kravet om bygging av moské i Oslo.

RV krever at kommunal informasjon må utgis på språk som innvandrerne forstår.

RV krever at tilbudet om norskopplæring for voksne innvandrere utvides kraftig og gjøres kjent. Det er særskilt viktig at forholda legges til rette for at kvinnene kan delta i norskopplæring, bl.a. ved at de får hjelp med barnetilsyn.

14. Samenes rettigheter.

Oslo er den kommunen i Norge som har størst samebefolkning, men her kan ikke samiske unger en gang få lære sitt eget språk i skolene. RV krever at samiske unger gis mulighet for opplæring i og på samisk. RV krever omfattende kommunal støtte til Oslo Sámiid Sær'vi og til samiske kulturtiltak i Oslo.

15. Kamp mot undertrykking av homofile.

De siste åra har det vært framgang i kampen mot undertrykking og diskriminering av homofile. De homofiles egne organisasjoner har stått sentralt i denne kampen. RV støtter det arbeidet disse organisasjonene driver, og krever at det ytes kommunale bevilgninger til de homofile organisasjonenes arbeid.

16. Forsvar markagrensa.

Osломarka skal bevares som natur- og friluftsområde. RV vil bare godta justering av markagrensa som trengs for å få den i samsvar med topografi og terreng. Vi går mot "justeringer" som skal gi plass til boligbygging.

17. Kommunebyråkratiet - den sjuende landeplage.

Kommunens toppsjikt er de fremste politikerne og toppbyråkratene. Her forekommer det kameraderi, snusk, smøring og partiutnevnelser for de få privilegerte, mens vilkårlighet og urett er vanlig for de mange. RV forsvarer vanlige folk mot

politisk pampevelde og byråkratiske overgrep. Det er nødvendig å avsløre hvor utbredt denslags er.

Enkelte snuskete byråkrater har måttet begynne å tenke på annen beskjeftigelse, etter at RV rulla opp Sosialsentral-skandalene. Du kan stole på RVs representanter om du blir utsatt for overgrep fra kommunens maktapparat.

RV vil slåss for å fjerne politikernes og toppbyråkratenes mangfoldige gratisytelser og privilegier. Vi er mot at det sykehusutvalget som vedtar omfattende nedskjæringer i helsevesenet, samtidig skal kunne bevilge seg sjøl ei ukes vinteropphold i Ungarn, slik de gjorde sist vinter. Og vi er mot at politikere og administrasjon ved Oslo Sporveier kån påføre kommunens skattebetalere seksstifrede utgifter bare for at de sjøl skal få sommertur til Rio de Janeiro.

Når RV har engasjert seg så sterkt i kampen mot byregjering, er det fordi ei sãnn ordning vil samle enda mer makt på noen få hender. Og det vil dermed bli vanskeligere for vanlige folk å vinne fram med sine rettferdige krav overfor kommunen.

18. Forsvarspolitik.

Rivaliseringa mellom de to supermaktene øker faren for krig også i Europa. Sovjet er i dag den mest aggressive supermakta og har trua eller okkupert land etter land.

Et sterkt, uavhengig, nasjonalt forsvar.

RV mener at Norge trenger et sterkt og uavhengige nasjonalt forsvar, utafør NATO. Det må bygges som et invasjonforsvar som kan drive en bevegelig krigføring over store områder, ikke et illusorisk skallforsvar av flyplassene slik vi har i dag. En slik omlegging av forsvaret vil gi bedre muligheter til å gå over i en langvarig folkekrig når invasjonforsvaret trolig bryter sammen. Folkekrigen er etter RVs mening den eneste virkelige garantien for at folket i Norge en gang kan gjenvinne sjølråderetten, om landet blir okkupert.

RV vil bruke bystyrets talerstol til å bekjempe den unfallenheten og ettergivenheten overfor Sovjet som er utbredt blant norske politikere.

Øvingsfelt for HV-02.

I dag er Oslo uten stående styrker og lavforsvarsluftvern. Derfor kan Heimevernsstyrken på 10 000 mann bli svært viktig i et framtidig forsvar av Oslo. RV mener derfor at HV-02 skal sikres øvingsfelt i Oslo.

I dette tilfellet mener RV at oppretting av øvingsfelt må gå foran miljø- og natur-interesser som det nødvendigvis vil kollidere med. RV vil støtte Blekkvannsprosjektet hvis det ikke finnes andre områder som er egne og gir mindre ulemper.

Realistiske sivilforsvarsøvinger.

Det må bygges ut skikkelige tilfluktsrom i alle deler av byen. RV krever grundig sivilforsvarsopplæring i skolen og realistiske øvinger for sivilbefolkninga, som bl.a. omfatter at folk skal gå i tilfluktsrom. Sivilberedskapen må trappes opp inntil alle har tilgang på atomsikre tilfluktsrom og det som kan skaffes av andre vernetiltak. Sivile og militære forsvarsplaner må samordnes.

Mot ABC-våpen og rakettutplassering.

RV vil slåss for at de statene som har abc-våpen skal fjerne og ødelegge dem.

RV er mot utplassering av nye amerikanske mellom-distanseraketter i Europa. Vi er mot NATOs planer om at Norge skal "forsvares" med atomvåpen og reiser samtidig kravet om at Sovjet må ødelegge sine SS-20 raketter og fjerne alle atomvåpen som er retta mot Norge.

19. Internasjonal solidaritet.

Nylig var utsendinger fra den statsautoriserte "freds"-bevegelsen i Sovjet og Østeuropa på Oslo-besøk. Disse vennene av Polens militærstyre, Afghanistans og Tsjekkoslavakias okkuperanter ble gitt en ærefull mottakelse i Oslo Rådhus. RV mener dette er en hån mot de som slåss for frihet og en skam for byen. Like ille er det at DNAs ordfører kandidat deltok i en partidelegasjon som var på offisielt besøk hos general Jaruzelski kort tid etter at unntakstilstanden i Polen var innført. Det må bli slutt på den slags virksomhet fra Oslo-politikere.

RV vil bruke alle muligheter til å reise en opinion mot supermaktenes krigs- og aggresjonspolitik. I dag er det den tredje verdens folk som fører an i kampen mot imperialismen og supermaktenene. Derfor vil RV bruke bystyrets talerstol og bevilgninger til å styrke solidariteten med disse folkene.

Vi er for kommunale bevilgninger til norske solidaritetsorganisasjoner og til frigjøringsbevegelsene i land som El Salvador, Afghanistan, Palestina, Polen og Eritrea. Vi er også for å opprette vennsbyforbindelser og utvekslingsarbeid av forskjellig slag i forhold til de frigjorte delene av disse landa.

20. Du trenger RV i bystyret - STEM RV.

RVs mål med denne valgkampen er å få to representanter i bystyret. Andre partier gir deg løfter om forbedringer hvis du hjelper partiet til flertall. RV kan love en ting: RVs politikere vil slåss for de krava som er nemnt i dette programmet og for rettferdige krav som folk ellers reiser. Utfallet av denne kampen vil i hvert tilfelle avhenge av politiske og klassemessige styrkeforhold, hvorvidt det politiske presset mot kommunen er så sterkt at noen krav må innfris. RV vil alltid arbeide for å styrke oppslutninga om slike krav. Vi vil aldri gå inn på metoden med å sette befolkningsgrupper opp mot hverandre, eller andre former for splitt-og hersk-taktikk.

Et godt valg for RV betyr derfor at du alltid vil ha "to sikre" i bystyret.

Blant andre politikere og deler av kommunens toppsjikt er RVs politikere mislikt fordi de er blitt kjent som kompromissløse avslørere av kommunalt maktmisbruk, rettsløshet, kameraderi og snusk. Med to bystyreplasser vil vi også komme inn i andre kommunale organer, og kan dermed bringe offentlighet og dagslys inn i flere av det kommunale maktapparatets avkroker.

RV skiller seg fra andre partier i det dagligdagse politiske arbeidet fordi:

- RV er en pålitelig samarbeidspartner for fagforeninger og andre som slåss mot kommunens ulike angrep.
- RV informerer befolkninga om det vi får vite om planlagte angrep på folks velferd eller rettigheter.
- RV arbeider for å avsløre både "lovlige" og "ulovlige" former for bestikkelser og smøring.
- RV lager enkel og grundig informasjon som gjør at folk flest får bedre mulighet til å følge med og kontrollere politikerne.

Det er bare RV som har en sånn arbeidsmetode i det daglige. Det er bare RV som konsekvent tar standpunkt for arbeiderklassen og flertallets interesser. Det er bare RV som konsekvent slåss mot borgerskapets herredømme i dag, og for revolusjon og sosialisme, slik at Oslo en gang virkelig kan bli arbeiderstyrt.

STEM RV !

LISTE FRA RØD VALGALLIANSE

Kommunestyrevalget i Oslo 1983

- 1-2 Liv Finstad, sosiolog
- 3-4 Erling Folkvord, verneassistent
- 5-6 Bente Hemstad, industriarbeider
- 7-8 Alin Aneke, arbeider
- 9-10 Merete Jåsund, industriarbeider
- 11-12 Mai Gythfeldt, sekretær
- 13-14 Athar Ali, kontorass./student
- 15-16 Ristin Nilsen, student
- 17 Per Johannes Christiansen, hovedtillitsmann
- 18 Vegard Holm, transportarbeider
- 19 Kristin Salicath Halvorsen
- 20 Jon Michelet, forfatter
- 21 Veslemøy Haslund, skuespiller
- 22 Sigurd Allern, redaktør
- 23 Karen Holtsmark, pensjonist
- 24 Tron Øgrim, industriarbeider
- 25 Tor Mostue, murer
- 26 Ada Castracane, sykepleier
- 27 Geir Glenster, teaterarbeider
- 28 Gerd Vidje, fysiokjemiker
- 29 Jahn Arne Olsen, funksjonær
- 30 Rolf Utgård, bygningsarbeider
- 31 Ann Kristin Krokan, sosionom
- 32 May Sørby, førskolelærer
- 33 Thomas Vermes, trikkefører
- 34 Gulbrand Helleberg, transportarbeider
- 35 Astrid Skretting, konsulent
- 36 Terje Sven Skog, heismontør
- 37 Pål Steigan, partiformann
- 38 Svein-Erik Johansen, rørlegger
- 39 Magnhild Folkvord, industriarbeider
- 40 Harald Stabell, førstekonsulent
- 41 Tine Jensen, student
- 42 Siri Jensen, hjelpearbeider
- 43 Torill Strand, lærer
- 44 Per Berthold Larsen, scenearbeider
- 45 Marianne Hølmebakk, keramikker
- 46 Harald Ulrik Sverdup, bibliotekar
- 47 Ragnhild Nielsen, hjemmehjelp
- 48 Jan Carlsen, arkitekt/forfatter
- 49 Olga Tone Roald, hjelpepleier
- 50 Dag Strand Nielsen, bartender
- 51 Helghe Lochner, advokat
- 52 Mona Martinsen, barnehageassistent
- 53 Hans Otto Nicolayssen, filmregissør
- 54 Ellen Borg, finmekaniker
- 55 Susan Powers, administrasjonssekretær
- 56 Berit Ohrvik, rekvistør

- 57 Frøydis Armand, skuespiller
58 Anne Skjelekvåle, industriarbeider
59 Arne Karleif Halvorsen, industriarbeider
60 Petter Opperud, student
61 Anne Lise BAKke, sentralborddame
62 Johan-Ditlef Martens, arkitekt
63 Ebba Wergeland, lege
64 Erik Hagen, industriarbeider
65 Ingvild Marie Hauge, husmor
66 Bo Barekke, verktøymaker
67 Marit Wiklund, billedhogg
68 Carlos Larrain, arbeider
69 Synne Holan, sykepleier
70 Odd Torgrim-Steinsholt, biblioteksmedhjelper
71 Birger Thurn-Paulsen, snekker
72 Karl Henrik Seemann, arkitekt
73 Åse Ribe
74 Paal Nervik Sørensen, sivilingeniør
75 Torill Brekke, litograf
76 Eva Simonsen, lærer
77 Harald Minken, industriarbeider
78 Toril Mellum, student
79 Lars Borgersrud, industriarbeider
80 Anne Kristin Granum, barnehagerstyrer
81 Egil Roald Mongstad, tømmer
82 Odd Bjørnar Edvardsen, konsulent
83 Camilla Høst, yrkesskoleelev
84 Jorun Marie Gulbrandsen, lærer
85 Bente Moseng, styrer
86 Sveinar Bjørn Bones, vognfører
87 Bernt Heger, lege
88 Leikny Øgrim, student
89 Sidsel Fr. Meyer, bibliotekar
90 Solveig Viken, sykepleier

TOM SIDE

LOBO, Oslo